

FJÄRDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 30 JANUARI

Läsning

Heb 11:32–40

Tiden räcker inte till för att jag skall kunna berätta om Gideon, Barak, Simson och Jefta, om David och Samuel och om profeterna. Genom sin tro kunde de besegra kungariket, utöva rättfärdighet och få löftena uppfyllda. De kunde täppa till lejonens gap, släcka rasande eld och undkomma svärdets egg. De var svaga men blev starka, fick kraft i striden och jagade främmande härar på flykten. Kvinnor fick sina döda tillbaka uppståndna. Andra torterades till döds när de vägrade att låta sig befrias, eftersom de ville nå en bättre uppståndelse. Andra fick känna på hån och prygel, ja, också bojor och fängelse. De blev stenade, söndersågade, avrättade med svärd. De gick omkring i fårskinn och gethudar, de led brist, förföljdes och misshandlades; världen förtjänade inte att hysa dem. De måste hålla till i ödemarker och bergstrakter, i grottor och jordhålor.

Ingen av dessa som genom sin tro har fått Guds vittnesbörd fick se löftet uppfyllas. Gud har förutbestämt något bättre åt oss, och därför skall de uppnå fullkomligheten först tillsammans med oss.

Responsoriepsalm

Ps 31:20–24 (R. 25a)

R. Var frimodiga och oförfärade i era hjärtan.

Stor är din godhet,
den du förvarar åt dem som fruktar dig,
och i allas åsyn bevisar dem
som tar sin tillflykt till dig! R.

Du bevarar dem i ditt ansiktets beskydd
när människor gaddar sig samman,
du döljer dem i din hydda mot tungornas angrepp. R.

Lovad vare Herren,
ty han har bevisat mig sin underbara nåd
genom att ge mig en tillflykt. R.

Ty jag sade i min ångest:
»Jag är bortdriven från dina ögon.«
Ändå hörde du mina böner, när jag ropade. R.

Älska Herren, alla ni hans fromma.
Herren bevarar de trogna,
men han vedergäller i fullt mått
de högmodigas gärningar. R.

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Mark 5:1-20

Vid den tiden kom Jesus och hans lärjungar över till trakten av Gerasa på andra sidan sjön. När Jesus steg ur båten, kom en man emot honom från gravarna. Han var besatt av en oren ande och hade sitt tillhåll bland gravarna. Inte ens med kedjor kunde man längre binda honom. Flera gånger hade han bundits till händer och fötter, men han hade slitit av kedjorna och sprängt bojorna, och ingen kunde få bukt med honom. Dag och natt höll han till bland gravarna eller uppe i bergen och skrek och sargade sig med stenar. När han nu på långt håll fick se Jesus, sprang han fram och föll ner för honom och ropade högt: »Vad har du med mig att göra, Jesus, du den högste Gudens son? Jag besvär dig vid Gud: Plåga mig inte!« Jesus hade nämligen just sagt åt honom: »Far ut ur mannen, du orena ande!« Nu frågade han: »Vad heter du?« Mannen svarade: »Legion heter jag, för vi är många.« Och han bad honom enträget att inte driva dem från trakten.

Nu gick där en stor svinhjord och betade på bergssluttningen. Andarna bad honom: »Skicka bort oss till svinen, så kan vi fara in i dem!« Det lät han dem göra. Och de orena andarna for ut ur mannen och in i svinen, och hjorden rusade utför branten ner i sjön. Omkring två tusen djur var det, och de drucknade i sjön. Svinvaktarna sprang därifrån och berättade alltsammans i staden och ute på landet, och folk gick för att se vad som hade hänt. De kom till Jesus och såg den besatte, han som hade haft legionen i sig, sitta där klädd och vid sina sinnen, och de blev förskräckta. Och ögonvittnena berättade vad som hade hänt med den besatte, och om svinen. Då uppmanade de Jesus att lämna deras område. När han steg i båten, bad mannen som hade varit besatt att få följa med honom. Men han lät honom inte göra det utan sade: »Gå hem till de dina och berätta för dem om allt som Herren har gjort med dig, hur han förbarmade sig över dig.« Då gick mannen sin väg och lät alla i Dekapolis höra vad Jesus hade gjort med honom, och överallt häpnade man.

TISDAG DEN 31 JANUARI

Läsning

Heb 12:1-4

När vi nu är omgivna av en sådan sky av vittnen, låt oss då, även vi, befria oss från allt som tynger, all synd som ansätter oss, och hålla ut i det lopp vi har framför oss. Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare. För att vinna den glädje som väntade honom uthärdade han korset utan att bry sig om skammen och sitter nu till höger om Guds tron. Tänk på honom som har uthärdat sådan fiendskap från syndare, så att ni inte tröttnar och förlorar modet. Ännu har ni inte behövt sätta livet på spel i er kamp mot synden.

Responsoriepsalm

Ps 22:26b–28, 30–32 (R. jfr 27b)

R. De som söker Herren skall få lova honom.

Mina löften får jag infria inför dem som fruktar honom.

De ödmjuka skall äta och bli mätta,
de som söker Herren skall få lova honom,
ja, era hjärtan skall leva för evigt. R.

Alla jordens ändar skall betänka vad Herren gjort
och omvända sig till honom,
alla folk och stammar skall tillbe inför dig.

Alla härskare på jorden skall böja knä inför honom,
de som vilar i graven skall falla ned inför honom. R.

Jag skall leva inför honom,
och mina ättlingar skall tjäna honom.
De skall berätta för kommande släktled om Herren
och förkunna om hans hjälp för ofödda släkten,
de skall vittna om vad Herren har gjort. R.

Halleluja

Matt 8:17

V. Han tog vår svaghet,
och våra sjukdomar lyfte han av oss.

Evangelium

Mark 5:21–43

Vid den tiden, när Jesus hade farit tillbaka till andra sidan sjön, samlades mycket folk omkring honom. Medan han var där vid sjön, kom det dit en synagogföreståndare vid namn Jairos. Då han såg Jesus kastade han sig för hans fötter och bad enträget: »Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet.« Och Jesus gick med honom.

Mycket folk följde efter och trängde sig in på honom. Där fanns en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år. Hon hade varit hos många läkare och fått utstå mycket. Det hade kostat henne allt hon ägde, men ingenting hade hjälpt, snarare hade hon blivit sämre. Hon hade hört vad som berättades om Jesus, och nu kom hon bakifrån i hopen och rörde vid hans mantel, för hon tänkte att om hon bara fick röra vid hans kläder, skulle hon bli hjälpt. Och genast stannade blodflödet, och hon kände i kroppen att hon var botad från sitt onda. När Jesus märkte att det hade gått ut kraft från honom, vände han sig om i hopen och frågade: »Vem rörde vid mina kläder?« Lärjungarna sade: »Du ser väl hur folk tränger på, och ändå frågar du vem som har rört vid dig!« Han såg sig omkring efter henne som hade gjort det. Kvinnan, som visste vad som hade hänt med henne, kom rädd och darrande fram och föll ner för honom och talade om hur det var. Han sade till henne: »Min dotter, din tro har hjälpt dig. Gå i frid. Du är botad från ditt onda.«

Medan han ännu talade kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: »Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre.« Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: »Var inte rädd, tro bara.« Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med, och de gick hem till föreståndaren. Där såg han upprörda människor som grät och klagade högt. Han gick in till dem och sade: »Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. Så tog han barnets hand och sade: »Talita koum!« (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!). Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning, men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.

ONSDAG DEN 1 FEBRUARI

Läsning

Heb 12:4-7, 11-15

Ännu har ni inte behövt sätta livet på spel i er kamp mot synden. Och ni har glömt den uppmaning som riktas till er som till söner:

*Min son, var tacksam för Herrens tuktan
och förlora inte modet när han straffar dig.
Ty den Herren älskar, den tuktar han,
och han agar var son som han har kär.*

Det är för att fostras ni får lida. Gud behandlar er som söner. Var finns den son som inte tuktas av sin far?

För stunden tycks väl varje tuktan vara mera till sorg än till glädje, men för dem som har fostrats genom den är frukten till slut frid och rättfärdighet. Styrk därför era matta händer och svaga knän. Gör stigen rak för era fötter, så att det ben som haltar inte går ur led utan i stället blir friskt igen.

Sträva efter fred med alla och efter den helgelse utan vilken ingen får se Herren. Vaka över att ingen kommer bort från Guds nåd och att inte någon bitter rot skjuter skott och blir ett fördärv som angriper många.

Responsoriepsalm

Ps 103:1-2, 13-14, 17-18a (R. jfr 17)

R. Evtigt varar Herrens nåd över dem som fruktar honom.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Som en fader förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig Herren över dem som fruktar honom.
Ty han vet hur vi är danade,

han tänker på att vi är stoft. R.

Men Herrens nåd varar från evighet till evighet
över dem som fruktar honom
och hans rättfärdighet intill barnbarn,
när man håller hans förbund. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Mark 6:1-6

Vid den tiden kom Jesus till sin hemstad, och hans lärjungar följde med honom. När det blev sabbat, undervisade han i synagogan. Och de många som hörde honom häpnade och sade: »Var har han detta ifrån? Vad är det för visdom han har fått, så att han kan utföra sådana underverk med sina händer? Är det inte snickaren, Marias son och bror till Jakob och Joses och Judas och Simon? Bor inte hans systrar här hos oss?» Så blev han en stötesten för dem. Men Jesus sade till dem: »En profet blir ringaktad bara i sin hemstad, bland sina släktingar och i sitt hem.» Han kunde inte göra några underverk där, utom att bota några sjuka genom att lägga sina händer på dem. Och han förvånade sig över att de inte ville tro.

TORSDAG DEN 2 FEBRUARI

Läsning

Heb 12:18-19, 21-24

Ni har inte kommit till ett berg som man kan ta på, ett berg i lågor, inte till töcken, mörker och stormvind, till basunstötar och en röst som talade så att de som hörde den bad att slippa höra mer. Så förfärande var synen att Mose sade: Jag skälver av skräck. Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och står inför mångtusende änglar, en festförsamling av alla förstfödda som har sitt namn i himlen; ni står inför Gud, allas domare, inför andarna av de rättfärdiga som har fullkomnats och inför Jesus, förmedlaren av ett nytt förbund, och det renande blod som talar starkare än Abels.

Responsoriepsalm

Ps 48:2-4, 9-11 (R. jfr 10)

R. Vi tänker på din nåd när vi står i ditt tempel.

Stor och högtlovad är Herren
i den stad där vår Gud har sin boning.
Skönt reser sig hans heliga berg,
en fröjd för hela jorden. R.

Berget Sion längst uppe i norr,

den store konungens stad.
Gud bor i dess palats,
han har gjort sig känd som ett värn. R.

Det vi hade hört om fick vi se
i Herren Sebaots stad, i vår Guds stad.
Gud håller den vid makt i evighet. R.

Vi tänker, o Gud, på din nåd,
när vi står i ditt tempel.
Som ditt namn, o Gud,
så når ditt lov intill jordens ändrar,
din högra hand är full av rättfärdighet. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Mark 6:7-13

Vid den tiden kallade Jesus till sig de tolv och sände ut dem två och två och gav dem makt över de orena andarna. Och han sade åt dem att inte ta med sig något mer på vägen än en stav, inget bröd, ingen påse och inga pengar i bältet. Sandaler fick de ha men inte mer än en skjorta. Och han sade till dem: »När ni har tagit in i ett hus, så stanna där tills ni skall vidare. Och är det någon plats som inte vill ta emot er och inte vill höra på er, så fortsätt därifrån och skaka av dammet under era fötter. Det skall vittna mot dem.« De gav sig i väg och predikade att alla skulle omvända sig, och de drev ut många demoner och smorde många sjuka med olja och botade dem.

FREDAG DEN 3 FEBRUARI

S:T ANSGAR

Minnesdag

Läsning

Jes 42:5-10

Så säger Gud, Herren,
han som har skapat himmelen och utspänt den,
han som har utbrett jorden med vad som alstras av den,
han som har givit liv åt folket som är på den,
och ande åt dem som vandrar där:

Jag, Herren, har kallat dig i rättfärdighet,
och jag vill fatta dig vid handen

och bevara dig och fullborda i dig förbundet med folket
och sätta dig till ett ljus för folkslagen,
för att du må öppna blinda ögon
och föra fångar ut ur fångelset,
ja, ur fångenskapen dem som sitter i mörkret.
Jag Herren, det är mitt namn,
och jag ger inte min ära åt någon annan
eller mitt lov åt gudabilderna.
Se, vad jag förut förkunnade, det har nu kommit.
Nu förkunnar jag nya ting.
Förrän de visar sig, låter jag er höra om dem.
Sjung till Herrens ära en ny sång,
hans lov från jordens ända,
ni som far på havet, likaså allt som är i det,
ni havsländer med era inbyggare.

Responsoriepsalm

Ps 96:1-6, 9-10 (R. 3)

R. Förkunna Herrens under bland folken.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
sjung till Herrens ära, alla länder,
sjung till Herrens ära, lova hans namn. R.

Båda glädje var dag, besjung hans frälsning,
förkunna bland hedningarna hans ära,
bland alla folk hans under. R.

Tillbe Herren i helig skrud,
bäva för hans ansikte, alla länder.
Säg bland hedningarna: »Herren är nu konung!
Därför står jordkretsen orubbligt fast,
med rättvisa dömer han folken.« R.

Halleluja

Matt 4:16

V. Folket som bor i mörker har sett ett stort ljus,
och för dem som bor i dödens land och skugga
har ljuset gått upp.

Evangelium

Matt 4:13-17

Vid den tiden lämnade Jesus Nasaret och slog sig ner i Kafarnaum, som ligger vid sjön, i Sebulons och Naftalis land, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Sebulons land och Naftalis land ner mot sjön, på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen – folket som bor i mörker har sett ett stort ljus, och för dem som bor i*

dödens land och skugga har ljuset gått upp. Från den tiden började Jesus förkunna:
»Omvänd er. Himmelriket är nära.«

LÖRDAG DEN 4 FEBRUARI

Läsning

Heb 13:15–17, 20–21

Vi vill genom Jesus ständigt fram bära lovsång som ett offer till Gud, en frukt från läppar som prisar hans namn. Men glöm inte att göra gott och att dela med er; sådana offer behagar Gud. Lyssna till era ledare och foga er efter dem. De vakar över era själar eftersom de en gång skall avlägga räkenskap. Gör det till en glädje för dem och inte till en tung börda; det skulle inte vara lyckligt för er.

Må fridens Gud, som i kraft av ett evigt förbunds blod har fört fårens store herde, vår herre Jesus, upp från de döda, styrka er i allt gott, så att ni kan göra hans vilja. Må han låta det som behagar honom förverkligas i oss genom Jesus Kristus. Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

Herren är min herde:

ingenting skall fattas mig.

Han låter mig vila på gröna ängar,

han för mig till vatten där jag finner ro.

Han ger mig ny kraft,

han leder mig på rätta vägar,

så som han har lovat. R.

Inte ens i den mörkaste dal

fruktar jag något ont,

ty du är med mig,

din käpp och stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig

i mina ovänners åsyn,

du smörjer mitt huvud med olja

och fyller min bågare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv,

och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.

Jag känner dem, och de följer mig.

Vid den tiden samlades apostlarna hos Jesus och berättade för honom om allt de hade gjort och vad de hade undervisat om. Han sade till dem: »Följ med mig bort till en öde trakt, så att vi får vara ensamma och ni kan vila er lite.« Det var så många som kom och gick att de inte ens fick tid att äta.

De gav sig av i båten till en öde trakt för att vara ensamma. Men man såg att de for och många fick veta det, och från alla städerna skyndade folk dit till fots och hann före dem. När han steg i land, fick han se en stor skara människor. Han fylldes av medlidande med dem, för de var som får utan herde, och han undervisade dem länge.

SÖNDAGEN DEN 5 FEBRUARI

KYNDELSMÄSSODAGEN HERRENS FRAMBÄRANDE I TEMPLET

Fest

Första läsningen

Mal 3:1–4

Så säger Herren Gud: Se, jag skall sända ut min ängel, och han skall bereda väg för mig. Och med hast skall han komma till sitt tempel, den Herre som ni längtar efter, ja, förbundets ängel som ni begär, se, han kommer, säger Herren Sebaot.

Men vem kan uthärda hans tillkommelses dag, och vem kan bestå, när han uppenbarar sig? Ty han skall vara som en guldsmeds eld och som valkares såpa. Och han skall sätta sig ned och smälta silvret och rena det. Han skall rena Levis söner och luttra dem som guld och silver, och sedan skall de bära fram offergåvor åt Herren i rättfärdighet. Och Judas offergåvor och Jerusalems skall då behaga Herren väl, liksom i forna dagar och i förgångna år.

Responsoriepsalm

Ps 24:7–10 (R. jfr 10bc)

R. Herren Sebaot är ärans konung.

Höj, ni portar, era huvuden,
höj er, ni eviga dörrar,
för att ärans konung må träda in. R.

Vem är då ärans konung?
Det är Herren, stark och väldig,
Herren, väldig i strid. R.

Höj, ni portar, era huvuden,
höj dem, ni eviga dörrar,

för att ärans konung må träda in. R.

Vem är då denne ärans konung?

Det är Herren Sebaot, han är ärans konung. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 623

Andra läsningen

Heb 2:14–18

Då nu barnen är av kött och blod, måste Guds son på samma sätt bli människa, för att han genom sin död skulle göra dödens herre, djävulen, maktlös och befria alla dem som genom sin fruktan för döden varit slavar hela sitt liv. Det är ju inte änglar han tar sig an. Nej, Abrahams ättlingar tar han sig an, och därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och kunna sona folkets synder. Eftersom han själv har prövats och lidit, kan han hjälpa dem som prövas.

Halleluja

Luk 2:32

V. Ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel.

Evangelium

Luk 2:22–40

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.

Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom

din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag, återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 2:22–32

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.

Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«